

Sąd Okręgowy w Krakowie
Wydział I Cywilny

Powód : _____, PESEL _____, zam. ul.
Kraków,

Pozwana: _____, zam.
_____Kraków

Przedstawiciel społeczny / Interwenient uboczny / Amici curiae: Fundacja Obrony
Praw Dziecka KAMAKA, Bochnia 32-700, ul. Heleny Modrzejewskiej 29

POZEW O ZAPŁATĘ (NARUSZENIE DÓBR OSOBISTYCH)

Działając w imieniu powoda, na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, wnoszę :

1. nakazanie pozwanej _____przeproszenia
powoda _____– w formie pisemnej
opublikowania w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku w dodatku
krakowskim Gazety Wyborczej _____ (lub innej) , na profilu Facebook
pозwanej oświadczenia o następującej treści **„Ja niżej podpisana
_____ *przepraszam* _____
_____za uniemożliwienie mu spotkań i utrudnianie
kontaktu z małoletnią córką i składam wyrazy ubolewania z powodu
bezprawnego naruszenia jego dóbr osobistych w postaci
utrzymywania więzi rodzinnych z dzieckiem. Powyższe przeprosiny
składam w wyniku przegranego przeze mnie procesu sądowego o
naruszenie dóbr osobistych _____.”**

2. zasądzenie od pozwanej kwoty 30 000 zł. (trzydzieści tysięcy) na cel społeczny – przeciwdziałanie alienacji rodzicielskiej: Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA ul. Heleny Modrzejewskiej 29, 32 – 700 Bochnia, NIP 8681951946.
3. dopuszczenie dowodu :
 - z akt sprawy XI C 76/17 Sądu Okręgowego, w szczególności Postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 3 stycznia 2018 roku i Postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 23 maja 2018 - na okoliczność udzielonego powodowi zabezpieczenia kontaktów z małoletnią córką Patrycją _____ oraz z opinii OZSS – na okoliczność więzi powoda z małoletnią córką a także wniosku _____ z dnia 27.09.2017. pisma procesowego z dnia 30.01.2018 i zażalenia _____ z dnia 9.02.2018
 - z akt sprawy III Nsm 144/18/S, w szczególności wniosku inicjującego postępowanie – na okoliczność niewykonywania przez pozwaną obowiązku wynikającego z Postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie w zakresie pkt. 1b, to jest niewydawania córki na kontakty poza miejscem zamieszkania matki oraz od 16 października 2018 niewykonywania postanowienia Sądu Okręgowego w żadnym zakresie,
 - z informacji składanych przez powoda na Policji każdorazowo, gdy nie doszło do kontaktu z małoletnią
 - z przesłuchania stron, na okoliczność niewykonywania przez pozwaną orzeczenia Sądu Okręgowego i utrudniania utrzymywania więzi pozwanego z córką, a także na okoliczność, że od dnia 16 października 2018 roku pozwana całkowicie uniemożliwiła powodowi kontakt z małoletnią córką Patrycją _____, co skutkuje zerwaniem więzi emocjonalnych ojca z małoletnią.
4. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu
5. wyjaśniam, że strony nie podjęły próby ugodowego rozwiązania sporu, ponieważ wobec stanowiska pozwanej prezentowanego w sprawie o rozwód XI C 76/17 i w sprawie o wykonanie kontaktów z małoletnią III Nsm 144/18/S, z którego wynika, że osiągnięcie porozumienia w tej sprawie nie jest możliwe.

UZASADNIENIE

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 10.02.2017. V CSK 291/16: „W kodeksie cywilnym nie określono pojęcia „dobra osobistego”, a w art. 23 KC zostały wymienione jedynie przykładowo dobra uznane przez ustawodawcę za wymagające ochrony, wśród których nie znalazła się więź rodzinna łącząca osoby najbliższe. Na potrzebę ochrony życia rodzinnego wskazuje jednak art. 8 ust. 1 Konwencji o ochronie prawa człowieka i podstawowych wolności, zgodnie z którym każdy ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania i swojej korespondencji. Ochrona życia rodzinnego znalazła też wyraz w treści art. 18 i 71 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Podejmowane w doktrynie i orzecznictwie próby określenia pojęcia dobra osobistego wskazują, że jest to wartość immanentnie złączona z istotą człowieczeństwa oraz naturą człowieka, niezależna od jego woli, stała, dająca się skonkretyzować i obiektywizować. Każde dobro osobiste skupia w sobie dwa elementy: chronioną wartość oraz prawo żądania od innych jej poszanowania (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r. III CZP 79/10, OSNC 2011 r. Nr 4, poz. 41). Ochrona więzi rodzinnych między osobami bliskimi stanowi przedmiot regulacji prawa rodzinnego w odniesieniu do wewnętrznych stosunków panujących w rodzinie. Prawo do zachowania tych więzi jest nierozzerwanie związane z istotą osoby fizycznej jako podmiotu prawa. W każdym człowieku tkwi bowiem potrzeba nawiązania i utrzymywania więzi rodzinnych z najbliższymi. Nieprawidłowe jest utożsamianie prawa do utrzymywania więzi rodzinnych z uczuciem przywiązania do bliskich. O ile bowiem niewątpliwie uczucie ma zawsze charakter subiektywny, zależny od indywidualnych cech podmiotu, o tyle więź między osobami bliskimi jest pojęciem obiektywnym; więź rodzinna między osobami bliskimi istnieje niezależnie od stopnia i rodzaju łączących ich uczuć, które mogą jedynie decydować o istnieniu i zakresie krzywdy związanej z naruszeniem prawa do utrzymywania więzi rodzinnych.

Powód i pozwana są małżeństwem. Mają małoletnią córkę Patrycję, urodzoną _____ roku. Od stycznia 2017 roku przed Sądem Okręgowym w Krakowie, w sprawie do sygn.. akt : XI C ___/17 toczy się sprawa o rozwód z powództwa _____. W toku tej sprawy strony podniosły wzajemne zarzuty dotyczące winy w rozkładzie pożycia. Należy podkreślić, że do

chwili rozstania rodziców małaletnia Patrycja była silnie związana z ojcem, który uczestniczył w procesie jej wychowania, chodził z nią na spacer, gotował, kąpał córkę i wykonywał wszystkie czynności pielęgnacyjne przy niej. Dziecko od urodzenia nawiązało silną więź uczuciową z ojcem.

_____ mieszka z córką. Jej postawa wychowawcza polega na całkowitym pominięciu roli i znaczenia udziału ojca w rozwoju małaletniej. Konflikt z powodem w toku sprawy o rozwód spowodował podjęcie przez nią działań w celu alienacji córki od ojca. Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2018 roku Sąd Okręgowy, po wnikliwej analizie materiału dowodowego, w tym wszystkich zarzutów _____, zabezpieczył żądanie _____ w zakresie jego kontaktu z małaletnią córką, zobowiązując _____ do nieprzeszkadzania w kontaktach odbywających się w miejscu zamieszkania małaletniej (pkt. 1a) i do przygotowania i wydania dziecka do kontaktów bez obecności matki i poza jej miejscem zamieszkania (pkt. 1b).

Dowód : Postanowienie Sądu Okręgowego XI C 76/17 z dnia 3 stycznia 2018 roku

_____ zaskarżyła przedmiotowe postanowienie, a Sąd Apelacyjny Postanowieniem z dnia 23 maja 2018 roku oddalił jej zażalenie.

Dowód : Zażalenie _____ z dnia 2 lutego 2018, Postanowienie Sądu Apelacyjnego I ACz 540/18 z dnia 23 maja 2018.

Od stycznia 2018 roku _____ ani jeden raz nie wydała dziecka na kontakt poza miejscem zamieszkania matki. Od 16 października 2018 roku całkowicie uniemożliwiła powodowi kontakt z córką. W marcu 2019 Patrycja będzie miała 3 lata. U dziecka w jej wieku kilkumiesięczne zerwanie kontaktu może spowodować nieodwracalne skutki w postaci zerwania więzi. Na pewno córka tęskni za ojcem nie mniej niż on za nią. Małaletnia może odebrać tą sytuację jako porzucenie jej przez ojca, stracić do niego zaufanie. Nie wie przecież, że ojciec toczy ciągłą walkę o prawo do każdego spotkania z nią. Truizmem jest stwierdzenie, że dziecko ma prawo do tego, aby oboje rodzice uczestniczyli w jego życiu. Oczywiście jest, że z racji wyprowadzenia się _____ z córką,

automatycznie powód znalazł się w gorszej sytuacji, jako rodzic „drugoplanowy”. Następnie, wobec zarzutów stawianych przez _____ w toku sprawy o rozwód, konflikt między rodzicami wpłynął na jego relacje z dzieckiem i na zakres orzeczenia o zabezpieczeniu kontaktów. _____ podnosiła jako winę powoda w rozkładzie pożycia alkoholizm męża, nadużywanie środków psychotropowych, palenie marihuany i brak zainteresowania rodziną. Z zarzutami tego rodzaju _____ walczy w sprawie o rozwód, niemniej jednak jest to postępowanie długotrwałe, a wykazanie winy w konflikcie małżeńskim miało wpływ na orzeczenie o sprawowaniu opieki nad córką. Sąd Okręgowy w sprawie XI C 76/17 przeprowadził dowód z opinii OZSS, która nie potwierdziła stawianych powodowi zarzutów.

*Dowód : opinia OZSS – na okoliczność więzi _____ z
 Patrycją _____*

Ustalone w sprawie zachowanie pozwanej jest czynem niedozwolonym w rozumieniu art. 415 k.c. Naruszając postanowienie Sądu Okręgowego w zakresie zabezpieczenia kontaktów, narusza ona jednocześnie obowiązek powszechny, ciążyący na każdym, a polegający na obowiązku podporządkowania się wykonalnemu orzeczeniu sądowemu. Już na pierwszy rzut widać, że w niniejszej sprawie występują 3 przesłanki : wina pozwanej, szkoda powoda (i małoletniej) oraz związek przyczynowy pomiędzy winą a szkodą. Na skutek niedozwolonego działania (lub zaniechania, polegającego na niewydawaniu dziecka) dochodzi do zerwania więzi rodzinnych ojca z małoletnią, powodującego negatywne konsekwencje jak ból, cierpienie i poczucie krzywdy.

Oczywistym jest, że jeśli dziecko ma 2-3 lata, pozbawienie obecności fizycznej powoduje automatycznie zerwanie więzi emocjonalnej. Córka jest tak mała, że nie może przystosować się do tej niezrozumiałej sytuacji ani jej zrozumieć. Zachowania pozwanej bezpośrednio powodują naruszenie dobra osobistego powoda, jakim jest prawo do utrzymywania więzi rodzinnej i emocjonalnej z dzieckiem, budowanie relacji, obecność w życiu dziecka, spędzanie wspólnie czasu, wywoływanie pozytywnych emocji uczuciowych u obojga. Powód bardzo boleśnie odczuwa brak

kontakty z córką i negatywne emocje związane z wielomiesięczną walką o każde spotkanie z dzieckiem. Wywołuje to u niego poczucie krzywdy, cierpienia psychicznego i poczucie bezsilności.

Frustrację tą pogłębia także nieefektywność ochrony prawnej w zakresie realizacji kontaktów. Dość wskazać, że do chwili obecnej nie nastąpiło rozstrzygnięcie w sprawie III Nsm ___/18/S, a przyczyną tego stanu rzeczy jest to, że Sąd Rejonowy – zdaniem powoda wbrew logice i celowi przepisów – prowadzi postępowanie dowodowe w kierunku ustalenia prawidłowości orzeczenia Sądu Okręgowego o kontaktach.

Zdaniem powoda, także i w tej sprawie postępowanie dowodowe zmierzające do oceny prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego powinno być wykluczone. Postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 3 stycznia 2018 roku, przyznające mu prawo do kontaktu z córką zostało bowiem wydane po gruntownej analizie materiału dowodowego. _____ zaskarżyła je i w toku postępowania w Sądzie apelacyjnym jej zażalenie okazało się bezzasadne.

Dlatego powód uważa, że naruszenie jego dóbr osobistych powinno znaleźć wyraz w rozstrzygnięciu sądowym.

Zobowiązanie pozwanej do złożenia przeprosin ma na celu przyznanie, że podejmowane przez nią działania były bezprawne. Chodzi o przyznanie tego faktu wobec powoda i osób trzecich, w szczególności – i na przyszłość – wobec córki. Powód ma pełną świadomość, że celem takich przeprosin nie jest wywołanie u pozwanej, która dopuściła się naruszenia dóbr osobistych jakichś uczuć lecz wyłącznie skorygowanie opinii o osobie dotkniętej bezprawnym zachowaniem w oczach osób trzecich i córki.

Odnosząc się do wysokości żądanego przez powoda świadczenia na cel społeczny, powód uważa, że spełnia ono minimalną funkcję represyjną, przy zarobkach pozwanej wynoszących ok. 7000 – 8000 zł./miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak w petitum pozwu.